

Господаря много са старалъ за изцелението на болния; единствено за туй, той повикалъ доктора при себе си, разпитвалъ го за състоянието на болния и му далъ двадесять гиней. Отъ изиграното количество господаря далъ на побѣдения двадесять гиней на побѣдителя може двадесять, на всичкитѣ други гренадери тридесять, а остатъкъ раздалъ по инвалиднитѣ домове. Слѣдъ всичко туй, Петъръ накаралъ другитѣ гренадери да са упражняватъ всякой денъ въ сражение съ юмруци, на което англичанитѣ са чудили, а най-вече защото всичкитѣ русси съ господаря били лични и здрави, високи и силни; англичанитѣ ги уприличавали на древнитѣ герои.

39.

Великана Николай.

Въ Кале, Петъръ разгледвалъ военнитѣ упражнения на тамошнитѣ войски; въ същото време чулъ да говорятъ за нѣкой си съ огромна величина чело-вѣкъ, именуемъ Николай; той полюбопытствовалъ да го види. Когато го довели, господаря го попиталъ, желатели да отиде съ него въ Руссия.

— Желая, Ваше Величество, отговорилъ великана, съ условие обаче, че не ще ма преведете презъ Берлинъ, защото ма е страхъ да ма не земе Пруския царъ; азъ го не обичамъ.

— „Небой са, му отговорилъ царя, пруския царъ нѣма да та види; при всичко туй обаче, азъ са сѣщамъ защо не искашъ да бждешъ при него. Ти